

de, vi skal have den 9. december, at forelægge både for Europaudvalget og for Retsudvalget – enten i skriftlig form eller for min skyld også gerne i mundtlig form – hvilke initiativer den danske regering vil tage på baggrund af tilsynsmyndighedens aktivitetsrapport, og hvilke overvejelser den giver den danske regering anledning til.

Og til hr. Keld Albrechtsen vil jeg for det første sige:

Den rapport har ikke været på mit bord. Det er en teknisk rapport, som er gået til gruppen af højtplacerede embedsmænd i Schengens Centralgruppe på deres møde den 14. maj. Og det er en foreløbig rapport, som de har bedt om at få oversendt til de eksperter, der er i SIS, for at de kan se på dens anbefalinger. Og så skal den vende tilbage, og så skal den forelægges på Eksekutivgruppens møde, altså på ministerrådsmødet, og når den har været det, vil den naturligvis også gå ind i den sædvanlige procedure med hensyn til oversendelse til Folketinget.

Men nu har vi altså foregrebet begivenhedernes gang og oversendt den til Folketinget, så Folketingets medlemmer allerede har den på nuværende tidspunkt.

Og med hensyn til at lægge tilsynsmyndigheden direkte ind under Eksekutivkomiteen vil jeg sige, at embedsmændene i Centralgruppen jo er Eksekutivkomiteens rådgivere, og det er altså ikke sådan, at embedsmændene kan tilsidesætte, hvad tilsynsmyndigheden anbefaler. Det kan de aldrig gøre, og jeg kan til enhver tid som dansk minister bede om at få tilsynsmyndighedens opfattelse på konkrete områder inden for Schengeninformationssystemets edb-system.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 161

9) Til fødevareministeren af:

Bent Hindrup Andersen (EL):

»Vil ministeren medvirke til at gennemføre enten et nationalt forbud mod antibiotiske vækstfremmere eller en national afgift, hvis denne kan have samme effekt – en væsentligt begrænsende effekt – således at vi kan komme på niveau med Sverige?«

Bent Hindrup Andersen (EL):

På nogle skriftlige spørgsmål, som jeg har stillet inden det mundtlige i dag, har jeg fået nogle svar, som bl.a. præciserer, at hvis man skal gennemføre et nationalt forbud i forhold til EU, skal det være dokumenteret, at tilsætningsstofferne udgør en fare for menneskers eller dyrs sundhed eller for miljøet, og det vil sige, at man ikke kan gøre det i henhold til forsigtighedsprincippet.

Ministeren bekræfter dog, at det er muligt at indføre en afgift, men ministeren understreger samtidig i svaret, at det ikke er muligt at udforme den afgift således, at den virker på samme måde som et forbud, for så omgår man reglerne om forbud.

Derfor ser jeg frem til ministerens svar, især fordi jeg kan forstå af dagspressen, at ministeren efter i går gerne vil føre en tosporspolitik, som går ud på både at pålægge afgifter og at fortsætte med forbud.

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen): Jeg tror, det er vigtigt først at slå fast, at Danmark har et lavt resistensniveau for antibiotika, men også at slå fast, at det er vigtigt, at vi opretholder det.

Dansk forskning er førende i verden med hensyn til at belyse de risici, der er ved antibiotika. Og jeg har iværksat følgende initiativer: Efter avoparcinsagen, der medførte et totalt EU-forbud, har jeg iværksat en målrettet forskningsindsats til belysning af de øvrige vækstfremmere, og jeg forventer at modtage en ny statusrapport ved årsskiftet 1997-98. Min målsetting er et totalt forbud på EU-plan.

I samarbejde med den daværende sundhedsminister iværksatte jeg en koordineret overvågning af resistensbakterier fra jord til bord for at få sat fingeren på pulsen, om man så må sige, så vi kan reagere tidligt, hvis nye problemer opstår.

Endelig har man på Statens Veterinære Serumlaboratorium udfærdiget konkrete retningslinjer for dyrlægenes valg af antibiotika til behandling af syge dyr, og det vil fastholde et lavt og et faglig korrekt antibiotikaforbrug til behandling af syge dyr.

Det er i høj grad seriøsiteten i den danske forskning og i særdeleshed i avoparcinsagen, der har været med til at sætte international fokus på dette vigtige område, og internationale organisationer som WHO, FAO og OIE, International Office of Epizootics, har bl.a. erkendt